

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre . . . . . 10 l. — kr.
Félévre . . . . . 5 " — "
Negyedévre . . . . . 2 " 50 "
Egy hónapra . . . . . 1 " — "
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Főmunkatárs: **Dr. KIRÁLY PÉTER.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Hat hasábos petit sorost 5 kr. Nagyobb tárfelolmá a többször
hirdetéseik aiku szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg díj, min
den külön beiktatást 30 kr

Az eddigi eredmény.

Debreczen, nov. 15.

Mikor beszéljen a parlament a kiegyezésről, ha most uem, hat héttel annak lejárata előtt?

A kormánynak nem ez a fölfogása. Ő neki előbbvaló való volt a Margithid kiépítése, meg más apró-cseprő javaslatok, és még októberben is azt hirdette, hogy még nem jött el az ideje a kiegyezésről beszélni. Most pedig azt akarja, hogy adjon neki az ország előbb négy hónapra szóló fölhatalmazást az adók beszedésére és a közterhek fődözésére és csak azután áll szóba az országgal a felől, hogy tulajdonképpen milyen is lesz az alap, melyen állami és gazdasági életét berendeznie kell.

Teljes lehetetlenség az, hogy a kiegyezési kérdés helyesen oldassék meg, ha az előzőleg egy nagy, általános vitának az eszméket tisztázó retortáján keresztül nem megy. A kormánynak egész viselkedéséből azonban az tűnik ki, hogy éppen ezt az országos nagy megbeszélést, az eszméknek ezt a tisztázódását akarta kikerülni. Az ellenzéki szónokok ezt nagyon helyesen akként fejezték ki, hogy »kényszerhelyzet elé akarja állítani az országot.« Mi volt, mi lehetett ezzel szemben az ellenzéki pártok kötelessége? Egyedül az, hogy a

kiegyezési kérdést bármiféle formában napirendre tűzze, megvitatás alá vesse és így megadja az országnak az alkalmat, hogy a kérdést minden vonatkozásában megismerhesse és véleményét felőle megalkothassa.

Hát bizony itt az eszközökben nem igen lehetett válogatni. Ha a kormány megtagadta a rendes, szokott formáját annak, hogy ez a kérdés a törvény rendelkezéseinek is megfelelően idejekorán a napirendre kerüljön, hát választani kellett egy rendkívüli, szokatlan formát. Ez a magyarázata annak az, — elismerem — szokatlan eljárásnak, hogy az ellenzék az indemnityről szóló törvényjavaslatnak már a napirendetűzése fölött hetekig tartó vitát csinált, és a mi a körülményekhez képest még napokig el fog tartani. Ez a vita lényegében nem volt más, mint kiegyezési vita. Igaz, belevegyültek és vegyülnek ma is még egyéb, a kormányra nézve kellemetlen momentumok is, de ezeket a kellemetlenségeket a kormány csak a maga makacosságának tulajdoníthatja. Az elmondott beszédek legtöbbször és legjellegesebbjeinek sarkpontja azonban csaknem kizárólag a kiegyezési kérdés volt.

Ezzel az állapottal szemben a kormánypárt a legferdebb helyzetbe került. Megvádolta az ellenzékét az ország előtt, hogy a kiegyezés elé akadályokat gör-

dit, és az ország látta, hallotta minden nap, hogy hiszen az ellenzék az, amelyik a kiegyezést megvitatja és sürgeti. Még a saját eszközei is ellene fordultak, mert arra a kérdésre, hogy »lesz-e hát kiegyezés?; hogy miért nem terjeszli hát elő a kormány a javaslatokat? — más feleletet a kormány és pártja nem tudott adni, mint azt, hogy előbb az indemnityt kell letárgyalni. Ez pedig maga elegendő volt, hogy szándékait gyanussá tegye. Mert a ki mindenáron felhatalmazást akar, de nem mondja meg, hogy mire, annak szándékai nem lehetnek egészen tiszták. Azonkívül az ellenzékéről nap-nap után súlyos, érveiben gazdag beszédek hangzottak el, a melyeket a kormány és pártja felelet nélkül volt kénytelen hagyni, ha hü akart maradni ahhoz az álláspontjához, hogy indemnity nélkül nem megy bele, a kiegyezési vitába. Így vált ez az álláspont napról-napra tarthatatlanabb; a kormány és pártja érezték, miként súlyosodik napról-napra nehezebben rájuk a felelősség a fenyegető ex-lex állapotért.

Csak kettő között lehetett választás: Vagy enged a kormány az ellenzéki ostromnak és leveszi a napirendről az indemnity-javaslatokat és kitűzi helyette a kiegyezési javaslatokat, vagy pedig belemegy a kiegyezési vitába a most

Találkozás.

A «Debreczen» tárczája.

Irtá: **Kobold.**

Egy szép városban történt a kanyargó folyó parton, amelyen a tutajok meg a gőzök járnak és amelynek partján sétálnak az emberek. Ámbátor ez, úgy hiszem, minden folyóparti városban így van és bárhol egybűt is megtörténhetett volna, a mit el fogok mondani és a minék a végén fog csak ki-sűlni, hogy tulajdonképpen nem történt semmisen.

A nap tehát szokása szerint fölkel a város fölé és megaranyozta a folyót, melyen most sem tutaj, sem gőzös nem járt, de vékony jégkéreg ránczolódtott rajta. — Megaranyozta a zuzmarás fakát is, amelyek már fölvettek sokat megénekelt téli palástjukat, a mit annál könnyebben tehetnek, mert hogy az nekik nem kerül semmibe. És villogó reflexzeket csalt ki a tiszturak fényes kardjairól, akik csoportba verődve álltak a nagy templom előtt, ahonnan most mise végeztével egyenkint és párosával jöttek ki az ájtatos anygalkák.

Oh századvégi lányok! nem tudjátok, hogy mit csináltak, midőn azon igyekeztek, hogy elpusztítsátok a nimbuszt, amely benneteket körül vett; amidőn ahítatosan ég felé emélt szeméteket most hidegen kritizálva szögezték a férfiakra, midőn rőzsafüzérek helyett logaritmusos tablákat reczitáltak, midőn szám-

üzitek a bajt, anélkül, hogy megkaphatnátok az erőt.

Fegyvereket akartok, amivel küzdenétek a férfiak ellen és kiadjátok kezetekből a leg-hathatósabbat, amely egyedül a tietek. És gondoltátok jól meg, ha lejár az ábrándos szemforgatások kora és ti nem fogtok templomokba járni, hol lesz az a hely, ahol az ábitatosság keretében bemutatathjátok a ruhákat és kalapotokat és mi alkalmasabb a véletlen találkozásokra, mint a kijövet a templomról? Ezt jól meg kellene gondolni és aztán kérni a leánygymnasiumot.

Deanique, az ábitatos anygalkák kilépdelték a templomkapun, egyenként, párosával: és nem egyszer ismétlődtek a jelenetek a Faustból, hogy a templom előtt ácsorgó lovagok közül egyik-másik odalépett és szólt: Szép hölgy, ha nagysád meg nem sérttem. Fogadjá kerem, elkísérem.

Talán nem ugyanazokkal a szavakkal mondták, de az volt az értelme.

Es miután a modern Faustok be voltak már mutatva, Gretchen nem is tagadta meg tőlük a kíséretet és együtt lépdelték hazafelé.

Egy hosszú fiatal ur is feltűnt ottan, emezekkel átellenben és úgy lát-zott, hogy valaki után kutat. Ott állt a falnak támaszkodva; pelyhedző bajusza alatt ott volt az a gunyos blazirt vonás, a mely nélkül — azt hiszik a fiatal emberek, — nem tökéletes a hódító.

— Minden a régiben, mormogta, Szem-

ügyre vette a kijövöket, Viruló fiatal nő jött ki férje karján.

— Ni, a szép Emma férjhez ment, — folytatta monológja. Ket év alatt sok történetik és az természetes, hogy ha az ember egy nagy lánytól bucsuzik, azt mint asszonyt látja viszont. De hát ha egy bakfist hagyott itt?

A templomajtóban megjelent az eleven felelet a maganbeszédre. Ugy tizenhatsz éves lehetett a zöld kosztümös, szőke bakfis, aki most egymaga jött ki. Merészen fölött zöld barsony barret volt a szőke fején, arcza kipirult a hidegtől és mosolygó szemeit vizsgálódva járatta körül mindenkin, a nélkül azonban, hogy valakin hosszasabban megállította volna.

Az urak a sarkon sokátmondólag kezdtek a torkukat köszörűlni, a hosszú fiatal ur elhenben hirtelen hozzá lépett. És ismétlődött a Faustbeli jelenet, Gsakhogy ezek nem bírtak szóhoz jutni. Csak mosolyogva néztek egymásra.

— Te vagy?

— Te vagy?

Mást nem szólt sem a férfi, sem a lány. Aztán megindultak, mosolyogva néztek egymásra.

— Megnőttél, szólt a fiú. Gondolatban hozzátette; Megszépültél.

— Te is ám, Egész ur lettél, amióta nem láttalak. — Ez a kis kotlett olyan imponáló. De bajszod nincs még; szóltott komolyan.

folyó vitánál. Az első esetben formailag is elvesztette az ütközetet; a másodikban megmenti legalább a látszatot. Az első bevallott, a második takargatott vereség. Nagyon természetes, hogy a kormány ezt a második alternatívát fogadta el.

Ennek tulajdonítható, hogy most az ellenzéknek hosszú időn át folytatott kitartó küzdelme után sorra emelkednek fel a kormánypart szónokai közül azok a kiknek van kedvük lándzsát törni a kormány mellett. Tisza István után Kristóffy József, ez után Szentpály Jenő és mások. A vita így zökkön bele a rendes kerékvágásba. Hogy végre belezökkent, az ellenzék érdeme; hogy csak most zökkent bele és nem előbb, a kormány büne.

Hát ez nagy sikert jelent az ellenzéknek nézve. Az ellenzéknek érvein kívül egyéb fegyvere nincs, ha tehát sikerült neki a küzdelmet a parlamenti erőszak teréről arra a térre áttelni, ahol az érvek küzdenek meg egymással: ez már maga fél diadal, ami biztosítja a győzelem másik felét.

Először is ekként, habár kerülő utakon, kiderült, hogy mik a kormány szándékai? Mert a kormánypart szónokok, ha már felszólalnak, kénytelenek egy bizonyos álláspontot körvonalazni és azt védelmezni. Ezt pedig ok nélkül nem teszik, kivált akkor, ha ez az álláspont a kormánynak és pártjának régebbi álláspontjával homlok egyenest ellenkezik.

Az így kiszült álláspont azután lehet az érvek fegyverével győzni. A rendelkezésre álló idő arra éppen elégséges, hogy ebben a prozessushoz az az álláspont lehetetlenné tetessék. Mert micsoda képpel fog majd a kormány hozza azoknak az elveknél megvalósításához, a milyeneket pl. multkor Kristóffy hirdetet, ha azokat úgy tönkreteszik, mint Mezőssy még melegeben,

ma pedig Hódossy Imre tönkretette? Elképzelhető-e az a vakmerőség, hogy a kormány komolyan hozzáfogjon egy olyan programnak realizálásához, a melyiket az érvek harcza rongyokká tépett?

A fődolog az, hogy van kiegyezési vita, holott a kormány nem akart olyant. Az ország nem megy vakon, tájékozatlanul egy ismeretlen állapotba. Bizton ítélni meg azt, a mibe olyan rettenetes világgosságot vetett ma Ivánka Oszkár, hogy kit terhel a felelősség a bekövetkezendőkért. Ezt a nagy eredményt az ellenzék eddigi kitartó küzdelmének köszönheti. Jó ezt konstatálni akkor, mikor ennek a küzdelemnek az első ciklusa befejezéséhez közelít.

Ha ezt a kormányparton obstrukciónak sziveskednek nevezni, ám teljék kedvük benne.

L. M.

A képviselőház ülése.

Budapest, nov. 14.

A kik tegnap jelenvoltak a képviselőház ülésén, azok tanui voltak annak az erkölcsi kivégzésnek, melyben báró Baöffy Dezső Magyarországi jelenlegi miniszterelnökét részesítették. Ivánka Oszkár, a nemzeti pártnak ezen kiválóan ügyes debatterje elérkezettnek látta az időpontot, hogy a miniszterelnököt bemutassa a maga igazi mivoltában. Kegyetlenebb de igazabb támadás még nem igen ért magyar államférfiut, mint az, melyben Ivánka Oszkár részesítette ma Baöffyét és gárdáját. Az ülés második részében emelkedett fel szólásra, az egész Hazának feszült várakozása közben. Általános tudtak, hogy Ivánka erős támadásra készül, de hogy oly rettenetes ítéletet fog fölőtte tartani, azt még a legbizalmasabb barátai, se tudták. Mint lovagias emberhez illik, előre bejelentette beszéde elejét. hogy a miniszterelnök urrelől igen erős dolgokat akár mondani beszéde végén, azért ha jónak látják, értesítsék hivei a miniszterelnököt er-

ről, ideje korán, mert hát megett nem szereti ezt senkivel szembe sem tenni.

Addig is Tisza István multkori beszédevel foglalkozott. Erős, kiméletlen kritikát mondott erről és azt állította, hogy Tisza István beszédeben az ellenzékét rágalmazta és gyanúsította, mertube nem bizonyítható vádakat emelt ellene. Amitás az, amit Tisza mond, hogy az ellenzék kitér a kiegyezés komoly megbeszélése elől, továbbá a legkomiszabb dolgok közé tartozik azt állítani az ellenzékéről, hogy az a zavarosban kíván halászni.

Itt valaki közbeszólt nyilvános czélzással Tisza István legújabb birtokvásárlására;

— Az ecsedi lép!

Az elnök a »legkomiszabb« kifejezést megróttá a jobboldal lármájára,

— Miért? Hisz az csak hü jellemzés; — mondták az ellenzéken. — Ha van komisz kenyér, van komisz baka, lehet komisz dolog is.

Ivánka nem is zavartatta magát egy pillanatig sem és folytatta: A zavarosban való halászás vádjával legkevésbébbé illik Tisza Istvánnak előhozakodni, ki ha nem volna Tisza Kálmán fia, bármennyire fényes talentum lenne is, sohasem jutott volna abba a pozícióba, melyben ma van és melyhez csak családi konnekszió jutatta. Tisza István ha nem is halász a zavarosban, mindenesetre igen kényelmes helyről nagy hálóval aranyhalakat halász.

Zajos taps és helyeslés kísérte a szavaikat, melyekhez Ivánka így fűzte tovább kegyetlen argumentumait: Az a párt gyanúsítja az egész életüket egy politikai ideálért feláldozó Apponyiakat, Horánszkyakat zavarosban való halászással, mely a pártkassa posványából került ide.

A jobboldal felsziszent.

Az a Tisza István meri az ellenzékét a néppártal való paktumokkal gyanúsítani, a kinek az apja megírta a római levelet egy kis katolikus támogatás kedvéért és az a Tisza István, a ki a mult ciklusban csak Bende Imre püspök segítségével tudott ide bejrtni. És miután így végzett Tisza Istvánnal

— Ohó! A fiu tréfas megbotránkozással pödörte meg szája fölőtt a hejyet, hol csak nagy erőlködéssel lehetett egy kis fekete pelyhet föfedezni.

A leány hirtelen a karjára tette a kezét.

— Ne bántsd, kérlek, — szólt szeliden. Elkopik, ha babralod.

Lopva egymásra néztek, tettetett komolysággal, mindegyik lesve a másik arcán a hatást. — Megint megtalálta egymást a két gyermekkori pajtás, akik közt alig volt három évi különbség és a kik most is e tudtak kötődni órákig semmiségeken, mint azelőtt.

— Ez a köszönet, hogy megjöttem? szólt szemrehányólag a fiu.

— Bizony, te rossz kölyök, mióta nem voltál itthon,

— Három éve.

— Három éve! De most ki vagy békülve a baesiddal, ugye?

— Igen! Még most haragszik ugyan, hogy a sziniakadémiába léptem akkor az érettségi után, a gazdasági akadémia helyett es remeli, hogy majd itthon maradok a gazdaságban, de abból már most nem lesz semmi.

— Jövőre kész leszel, ugye?

— Igen: de aztán keresek szerződést. Talán ide jövök.

— Az ám; milyen pompás volna.

— A baesi is most már félig-meddig

kibékült a pályámmal, amióta az ujságok dicserték és a tanárain is mondták, hogy lesz belőlem valami. Hiába, dolgozni és várni minden pályán kell.

A leány bölintott, Darabig hallgattak.

— Te; szólt hirtelen a leány — nagyon szép leányok vannak a sziniakadémián. Ugye?

Ránézett a fiatal emberre, az pedig komolyan vissza ő reá. Aztán mind a ketten elneveték magukat.

— Dehogy, — szólt halkán a fiu és odahajolt hozzá — Hat nem tudod, hogy: csak egy szép lány van a világon. Halkan dudolta, hogy az utcai publikum ne vegye észre. A leány kissé zavartan nevetett és lenézett a földre.

— Bolondos, — mormogta.

— Csak egy szép leány van a világon. Emlékezel az érettségi bálra, Macza?

A leány kissé zavartan mosolygott. A fiu gyönyörködve nézte. Ki nem hagyott még el egy bájos képet, egy ábrándot, melyet aztán elfelejtett, a mely kijött az eszéből; és kinek ne jeleni volna meg aztán sokára az a kép a lelkében, vágyakozással töltve el, még egyszer meglátni az eredetit, föltéve az emlékezetben élő boldog, aranykődös időt. És ha aztán elérjük, a mit akartunk, ha viszontláttuk, a kit akartunk, akkor keserű a csalódás, ha észrevesszük, hogy a régi ábránd már nincsen és a régi kép megváltozott. —

Ritka, ha úgy találják föl megint egymást az emberok, mint ahogy elhagyták egymást évek előtt.

Mind a ketten hallgatva mentek; visszagondolva a három év előttrre, a mikor a tizenöt éves bakfis kétségbe volt esve, hogyha a Laczi elmegy, ki csinálja meg az ő mértani rajzait. Kétségbeesésében csak az éjjeli zene vigasztalta meg, melyet a távozó Laczi adott neki és melynek főtartalma volt az említett: »Csak egy szép lány van a világon.«

— Tulajdonképen nem is illik már tegeznünk egymást; — mondta Macsa jó idő mulva.

— Nem? — Amini tetszik, nagysád. Vagy talán kis méltóságod? Bocsánat.

— Nem, intett Macza leereszkedőleg, — nagysád elég lesz.

Föltolta az orrocskáját és kimérten kérdezte:

— Uraságod meddig tartózkodik városunkban?

— Bizonytalan ideig, nagyságos kisaszony. Két heti szünidőm van; de még másik nagybátyámat is meg kell látogatnom. Talán holnap, vagy holnapután megyek, — szólt.

— Óh, Laczi, ne bolondozz!

— Nos — szólt a fiu — elég volt a nagysádból.

— Óh te, hiszen tudod! hogy tréfáltam.

hozzáfogott Bánffy ur- jellemzéséhez, a ki még mindig jónak látta be nem jönni a terembe.

Ivanka így kezdte, Bánffy képtelen és méltatlan arra a helyre, melyet elfoglal, sőt veszedelmes azon a helyen, azért el kell őt onnan távolítani. Azt mondta Tisza István hogy Bánffyt, a mikor főispáni székéből távozott, ellenzéki lapok is dicsőretekkel parentálták el.

Nos, ez, sem igaz. És hogy ezt bebizonyítsa, felolvast az E-k-ből egy cikksorozatot, mely Bánffy főispáni működéséből legcsunább leleplezéseket tartalmazza. Az ő főispánysága alatt nagy sikasztások tusoltattak el állások s hivatalok készpénzen meg voltak vásárolhatók stb.

Ezekkel a vádakkal szemben a miniszterelnök soba egy betűvel sem tiltakozott, azokért elégtételt sohasem kért és így a vádak igazságok lettek és báró Bánffy részese lett a felhozott eredményeknek. Mint parlamenti elnök komikus, sőt szegyenletes szereplést vitt véghez, mely egészen alkalmas arra, hogy sőtét árnyékot képezzen mind az elnöki ezéken.

És mikor kellett egy erőszakos miniszterelnök, akkor erre a szerepre nem vállalkozott más, csak ő, ki Kossuth temetése elől eszökött, s ezzel szerzett érdemet a miniszterelnöki székre.

Hogy hová sülyesztette Bánffy a miniszterelnöki széket; a parlamenti tekintélyt s a szabadelvűpárt reputációját, ezt mondják meg azok, kik az ő szereplése óta kiléptek ahból a pártból. Talán gróf Károlyi István azért lépett ki onnan, mert tultisztességesnek találta az ottani állapotokat.

Szólv ezután a legfeszültebb csöndben kritizálta tovább a miniszterelnök működését, Felhozta a Dezsőffy-ügyet. A mit a miniszterelnök ebbren cselekedett, az tisztességtelen dolog. És erre mondja Tisza István; Stolz lieb ich den Spanier! Nos hát, én mint magyar ember — folytatja Ivanka, — sajnálom és szegyenlem, hogy akadt egy magyar em-

ber, a ki gróf, hogy ily eljárást védelmezni is tud.

Az elnök a tisztességtelen szót megrotta.

— Am álljanak elő a szabadelvűpárt-előkelő, tiszteletes mu-tu férfiai és mondják meg nekünk, hogy az ellenzéknek nincs igaza kapacitáljanak bennünket s bizonyítsák be, hogy küzdelmünk nem jogosult. Száljon le Szilágyi Dezső és a ő nagy tudásával, ékes-szólásával magyarázza meg nekünk, hogy a mi küzdelmünk nem törvényes. — Hol vannak az Andrásyok, Szécbényiek, miért hallgatnak azok, sőt miért — hallgat Hegedüs Sándor is, akinek szintén sok beneficiuma van?

Pereczekig tartó taps követte ezt a felszólítást.

Az idő már félháromra járt, de Ivanka még mindig az egész Ház osztatlan figyelme között folyatta lesújtó kritikáját Bánffy szerepléséről, melyet ezzel a szesztenziával fejezett be:

— Addig, míg a miniszterelnöki székben nem tisztességes és tiszteletreméltó ember ül...

— Rendre, rendre, kiabál a jobbpárt műháborgással.

Az elnök rendre is utasítja Ivankát aki erre stoikus flegmával folytatja:

— Addig, míg abban a székben olyan egyén ül a ki arra nem méltó, addig míg oly ember ül ott, kinek ottléte merénylet a szabadság, törvény és tisztesség ellen, addig a kormány indemnitást nem kap.

Az elnök még egyszer rendre utasítja Ivankát és azzal fonyegette meg, hogy megvonja tőle a szót, ha abban a tónusban folytatja.

Ivanka erre, tekintettel az idő előrehaladottságára, befejezte óriási hatású beszédét és benyújtott egy határozati javaslatot, melylyel a miniszterelnököt az eddig felvetett kérdésekre való válaszadásra kívánja utasíttatni.

Ivanka beszédét az egész ellenzék frenetikus tapsal fogadta, a jobboldal pedig lesujtva és néma dühvel hallgatta.

A matadorok, mint Pulszky, Gajári, Daniél, gyakran összeültek és jegyeztettek, mint ha csak lesők volna, melyik szóba lehet bekapaszkodni.

Máskülömben is érdekes volt a tegnapi ülés. Az ellenzék részéről még Mihályi Péter, Jagics József, Kalocsay Alán mondtak igazán figyelemreméltó, hatásos beszédeket, közvetlenül Ivanka beszéde előtt pedig Hódossy Imre utasította vissza Tisza István vadját a néppárttal kötött paktum dolgában, majd pedig igen világos, precíz definícióját adta a vámszövetség és vámszerződés valódi értelmének, melylyel teljesen lerontotta Tisza István hamis teoriáit. Hódossy fejtegetéseit nemcsak az ellenzék, de az egész jobboldal is nagy figyelemmel hallgatta és azok igazsága elől nem birt elzárkózni.

BELFÖLD.

A függetlenségi és 48-as párt gyűlése. Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt tegnap este 6 órakor Kossuth Ferenc elnöke alatt értekezletet tartott, melyen az elnökön kívül résztvettek: Antal Pál, Bod Elek, Hentaller Lajos, Illés Bálint, Juszt Gyul Kubik Béla, Lakatos Miklós, Meszlényi Lajos

Thali Kálmán, Tóth János. Az elnök utalva azon sikerekre, melyeket a pártnak a legközelebbi multban elérnie sikerült, bejelenti, hogy előre láthatólag a képviselőházban még e héten be fog végződni a napirendvita. De éppen az elért eredmények buzdítólag kell, hogy hasznosnak a párt minden tagjára, s azért indítványozta, hogy a napirendre kerülő indemnitati javaslatnál a minélt erőteljesebb akcióra fejtessen ki a pártnak minden tagja.

Az elnök ezen javaslatát a párt határozattal emelt s egyuttal felkérte illetve megbizta az elnököt, az indemnitati javaslat fölött a párt nézeteit a képviselőházban töl-mácsolja.

Bejelentette aztán az elnök, hogy a fővárosi függetlenségi kör e hó 17-én az ellenzék tiszteletére vacsorát rendezvén erre a pártot a rendezőség küldöttségileg hivta meg; az értekezlet a meghívást tudomásul vette.

A Zimándy Zelenyák ügyben ujjában Szegvárról és Halasról érkeztek elítélő nyilatkozatok, a mit szintén tudomásul vett a párt.

Az értekezlet este fél nyolcz órakor ért véget.

Táviratok.

Spanyolország és Amerika.

New York, nov. 14. (A Debr. ered. táv.)

A mint a New York Heraldnak Washingtonból jelentik, Loog tengerészeti miniszter kiadta a parancsot, hogy míg Spanyolország nem dönt a Filippi-szigetek kérdésében, szüntessék meg a hadihajók tatarozását a brooklini hajógyárban, mozgósítsák a New-York »Brooklyn«, »Texas« és »Indiana« hadihajókat Hampton-Roadsban, az Oregon és a Jowa hadihajókat pedig tartsák vissza Rióban.

Vasuti szerencsétlenség.

Stanislaw, nov. 14. (A Debr. ered. táv.)

Markowce állomásnál egy tehervonat egy épen beérkező személyvonathoz surlódott, a minek következtében a postakocsi és mellékkocsija, továbbá egy csomagszállító kocsi feldől, s ez a három kocsi, továbbá a szolgálati és három személykocsi, agyszintén a tehervonat mozdonya részint súlyosan, részint jelentéktelenül megrongálódott. Sternhell mérnök, a ki a tehervonattal utazott, lábát törte, egy karuz és egy asszony könnyebb sérülést szenvedett.

Vilmos császár Keleten.

Konstantinápoly, nov. 14. A Debr. ered. táv. A »Terdsuman« cikket közöl a német császári pár utazásáról és kiemeli hogy ennek az utazásnak igen kedvező eredményei voltak. A császár megismerte, a muzulmánok minden erényét és tulajdonságot és az ország haladását, ennek a ténynek a német sajtó utján való terjesztése pedig minden ellenkező előítéletet megsemmisít. A második császári látogatás az oznaul kra nézve dicsőséges esemény, a melyet soha nem fognak eltejeíteni.

A Dreyfus-ügy.

Páris, nov. 14.

A Havas-ügynökség jelenti: Colmerből táviratot kaptunk Weill aláírással, a mely Dreyfus halálát jelenti. Eddigelő hivatalos értesülést erre vonatkozólag nem tudunk szerezni.

Hadamard, Dreyfus spósa kérdésünkre kijelentette, hogy tekintettel azokra a megnyugtató hírekre, a melyeket két nappal ezelőtt a gyarmatügyi minisztesium közvetítésével kapott, nem hisz ebben a rossz hírben, A Havas-ügynökség megjegyzi; hogy colmari állandó tudósítóját nem hívják Veilla ak.

Páris, nov. 14.

A Havas-ügynökség colmari rendes tudósítója azt táviratozza, hogy ott semmit sem tudnak Dreyfus haláláról, A rendőrség sem kapott efféle jelentést.

Hazaértek. Macza megállt az utcaajtóban.

— Bejössz, Laczi?

— Majd délután. Most haza kell mennem, a bácsi vár.

Elbucsztak.

Ott álltak a kis kapuban kezefogva, Laczi végig futott szórakozottan pillantásával az ablakokon, meg a szomszéd házon, ahol az ő bátyja lakott.

— Te Macza, ki van nálatok? szölt hirtelen.

Az egyik ablakban egy ur állt Maczáék-nál; szöke fiatal ember volt, jelentéktelen külsejű.

— Ki ez, Macza?

— Bereg Andor, pénzügyi fogalmazó, szölt a leány zavartan, Föl szokott járni, tette hozzá. — Kedvtelen volt és lenézett a földre.

A fiu elbocsátotta a leány kezét.

— Isten veleg Macza — mondta egykedvűen, fáradtan. Bólintott a fejével, mintha mondani akarná:

Igen, ez így van. Nevetséges lenne, ha az ember mást várna.

— E jössz délután, Laczi?

— Délután? Lehet, hogy eljövök. Mielőtt elutazom, még biztosan mslátogatlak.

Viszontlátásra.

Hátra vetette a fejét és fütörészve visszaindult a napfényes utcán, a csillogó, zuzmarás fák alatt.

Páris, nov. 14.

A gyarmatügyi miniszter tegnap este táviratot kapott Cayenneből, a mely csak szolgálati ügyekről szól és Dreyfus állítólagos haláláról nem tesz említést.

Páris, nov. 14.

A Caulois szerint Lebrun-Renault kapitányt mára a semmitűzők elé idézték.

Páris, nov. 14.

A Journal jelenti, hogy a semmitűzők több bírja tegnap tanácskozást tartott. A Petite République valószínűnek tartja, hogy a semmitűzők elfogja rendelni Dreyfus visszahozatását, hogy őt Lebrun-Renault kapitánnyal szembesítsék.

Páris, nov. 14.

Larouverede, a semmitűzők elhunyt tagjáról Löw, a semmitűzők elnöke meleg szavakkal emlékezett meg. Nekrológiájában a következő sokat kommentált és a Dreyfus-ügyre vonatkozó passzus fordult elő:

»Majdnem irigylem sorsát, a mely őt elvonta mely aggodalmaitól.«

Hősök a zöld asztalnál.

A 48-as honvédek gyűlése Budapesten.

A lippai győzöket Mária-Radnán éri a hír, hogy Ferdinánd király Mikó Imret az újra föllállított erdélyi kormányzók elnökévé nevezte ki s utasította, hogy Windischgrätznek és a nagyszabados hadtestparancsnoknak engedelmessédjék. Így volt ma 50 éve, a daltias időkben.

A félszázad elmúlt s a legendák hősei, már a ki elbirta ezt a hosszú 50 évet, ezüstös hajjal, megrokkant alakkal összeültek ismét az új bpesti városházán s megbeszéltek a szegény bajtársak ügyét, a kik az öregesen felül még szegénységben is sanyalódva viselik a piros zsinóros barna atillát szerte az országban.

Itt volt Erdély, a Dunántul és Alföld megyéinek a követe s egybegyűntek a szereplő nagyok közül is azok, akik akkor fegyverbe álltak a hazáért.

Most nyugodtabbak a nagy öregek, mint máskor, de azért nem csöndesebbek. Mert pl. az elnökük, b. Podmaniczky Frigyes épp oly tüzzel csitítja a haborgó tagtársakat, mint a hogy Lakatos Miklós bátyánk tüzei, aki a Haz ülése helyett ott szította az ellenes indulatot Bánffy ellen, mert Bánffy kérelhetetlen rigorozitással tartja be a határidőt, amelyen túl több nyugdíjkérvényt nem akar elfogadni.

Ez ellen szólt Marosszék és Marosvásárhely honv. egyesületének indítványa és ezt pártolta ez öreg szép lí, mig Bánffyt Csatory Lajos védte meg elismerő szóval. — Határozni tegnap se határoztak nevezetesen, de azért sok szóbeszéd esett, mert pl. ami jól van Lázár Mihálynak, az egykor híres háromszéki főispánnak, nincs az jól a nagy fehérszakállú Fejérváry Imrének vagy az öreg Szabó Samunak, aki kincses Kozlovár honvédeit képviseli a tanácskozásban s nagyon haragszik, a miért ők sohse voksolhatnak rendesen a közgyűlésen.

— Hát van kifogása a lista ellen? — kerdi az elnök.

— Dehogyan van! De már csak jobb szeretném elfogadni nyomtatásban.

— Majd jövőre kinyomatjuk, sikit közbe Maszák Hugó, a kiről most, hogy már nyugugalomba vonult, elarulhatjuk, hogy szintén negyvennyolcas.

Csak a királynéért, az ő első jótévedő pat-

ronájukért való gyászban értelek egyet, mert hisz a koronás menyasszony aranyzive szerzte meg az ő segítő tőkékük alapját, a koronázási ajándékot,

Azontul hosszú disputa zajlott, mig rájöttek, hogy az elkészült nyugdíjkérvények elutasítása rideg dolog; de azért önérettel utasították vissza a mármarosiak által ezügyben javesolt kegyelmi bizottságot.

— Nem kegyelem kell nekünk, hanem igazság! fakadtak ki haragosan a bekét lenek.

Bezzeg általános volt a tetszés, a mikor arról beszéltek, hogy az ő ügyük jobb helyen volna a honvédelmi miniszternél, mint a kormányelnök kezében. Itt helyeselt csak igazán az öreg Lakatos, Balogh Sándor felszólalására pedig kimondták, hogy meg is kérik a miniszterelnököt, tegye át a honvédugyet Fejérváry báró kezébe.

Indítványok, számadások következtek s végül tisztújítás. Elnök Podmaniczky Frigyes báró, alelnök Balogh Sándor és Csatory Lajos, titkár Mikar Zsigmond lett. A kisorsoltak helyébe a választmányba bekekerült: Belleágh Imre, Blaskovics Lajos, Szajjayártó Zsigmond, Svédél Béla, Spur János, Fejérváry Imre, Vadnai Károly, Nagy Pál, Liptai Pál és Kirtits Ernő rendes, Maszák Hugó, Ováry Lipót, Császár Péter, Boda Viktor és Tomor Ferenc, póttagnak. Gyűlés után déli egy órakor banket volt a Vigadóban.

H I R E K.

* A jog- és pénzügyi bizottság Vecsey Imre tb. főjegyző enöklese mellett ülést tartott. A nagy kölcsön felhasználásáról készített kimutatáson és a díjnokok kérelmének kívül néhány más ügyet is ellátott javaslattal. Így a dr. Fejér Ferenc városi bizottsági tag ismeretes felebbezést, amelyet a varoshaza átalakítását erendő tanácsi végzés ellen adott be, elutasítani javasolja, még pedig egyhangulag. Mert a bizottság szerint ez a felebbezés birtokon kívülnek tekintendő és mert a tanács épen akkor járt volna el helytelenül ha a jogérvényes közgyűlési határozatot nem hajtotta volna végre. — A jótékony növénylet árvaházának eddig kijárt 5 öl tüzfát 6 évre ujolag megadni javasolják. — Két szabályrendeletet is tárgyalt még a bizottság. A dögtetek kezelése és gypmesterségről szóló szabályrendeletre nézve azt véleményezik, hogy azzal előbb az egészségügyi bizottság is foglalkozzék. Az utcák új elnevezéséről és a házszámokról alkotott szabályrendeletet a belügyminiszter által kivánt módosítás okhoz a bizottság hozzájárult.

* Jövahagyott közgyűlési határozat. A belügyminiszter tegnap érkezett leiratával leiratával jövahagyta a városnál levő alapok kezelésének egyszerűsítéséről szóló határozatot, amelyet a közgyűlés még a múlt évben hozott.

* Debreczen városa a Baros szobor leleplezésén. E hó 28-án leplezik le a budapesti keleti vályaudvar előtt Baross Gábor szobrát. A leleplezési ünnepélyre meghívást kapott Debreczen városa is. A tanács dr. Király Ferencz orsz. képviselővel és Olah Károly tanácsnokkal képviselteti a város közönségét.

* Érettségiző ifjak. A debr. ev. ref. főgimnáziumnál a decz. hóban tartandó javító és pótló érettségi vizsgálatok ideje a következőleg állapított meg: 1. Irásheli vizsgálatok decz 12, 13, 14, 17, 16-ik napjain. 2. Javító és érettségi vizsgálatok decz. 21-én. Jelentkezni lehet az előbbire decz. 10-én déli 12 óráig, utóbbira 20-án déli 12 óráig. Debreczen, 1898. nov. 14. Az igazgatóság.

* A joghallgatók hecsületszéke megalakult, e tárgyban ma délutánra hívta össze dr. Bartha Béla jogkari dékán az egész jogász ifjuságot a kollegiumban.

* Hirdetmény. A nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur f. évi október hó 9-dikén 54,577—VIII.—898. számú leirataival a »debreczeni ipartestület« alapszabályait jövahagyva, az ipartestület végleges megalakítása, az előjáróság elnökének és tagjainak valamint számvizsgálóknak választása, a testületi tisztviselők fizetésének, illetve tiszteletdíjának megállapítása czeljaból, a közgyűlést a f. évi november hó 28-dik napjának déli 9 órájára a varoshaza nagyteremben kitűzőm, erre a Debreczen sz. kir. város területén lakó és kepesítéshez kötött ipartűző önálló iparosokat oly figyelemzettel hívom meg, hogy a közgyűlésen csupán azok vehetnek részt, kik jogosultságukat névre szóló igazolványuk felmutatásával képesek igazolni. Felhívom ennél fogva az ezen közgyűlésen résztvenni jogosult iparosokat, hogy »igazolójegy« átvétele végett hivatalommal (Kassuth utczó 12 sz, első emelet iparügyosztály) a rendes hivatalos órák alatt jelentkezzenek; az igazoló jegy a jogosultság beigazolása után a választás megelőző napnak d. u. 5 óráig adatik ki. Tajékozásvégett megjegyzem, hogy a különben jogosultak közül részvételt joggal nem bíruak, kik politikai jogaik gyakorlataitól felfüggesztve, vagy megfosztva lettek; előjárósági tagokul csupán azon választhatók meg, kik Debreczen sz. kir. város területén legalább három év óta önálló iparosok; az előjáróságba 36 rendes és 12 pótag egy elnök és 3 számvizsgáló választandó. — ugy az elnök, mint az előjárósági rendes tagok és számvizsgálók megbízatása 3 évre, az előjárósági póttagok megbízatása egy évre terjed; — a tisztviselők az előjáróság által választandak; az alapszabályok 13. §-a értelmében az előjáróság ugy alakítandó meg, hogy benne a testülethez tartozó valamennyi iparág lehetőleg képviselve legyen; a számvizsgálók közül az alapszabályok 1. §-a szerint kettő az ipartestületi tagokból, egy pedig a testületen kívül álló pénzügyi szakemberek sorából választandó. Debreczen, 1898 november 3-án. Boczkó Sámuel rendőr-főkapitány.

* A jogászfisuság tanczestélye. A debreczeni jogakadémiai ifjuság ez év decz. 7-én szerdán a segélygyelet javára zartkörű tanczestélyt rendez a Margit fürdő disztermében mely este 8 órakor kezdődik. Belépti jegyek a meghívó előmutatása mellett előre válthatók: Békés L. és Zádor L. üzletésbn és este a pénztárnál. Árak: személyjegy 3 korona, családjegy 8 korona. Felülfizetéseket közönnel fogadnak. Hiszük, hogy a jogász ifjuság ezen tanczestélyen válogatott és szép számú közönség gyűl egybe, a mi már csak azért is kívánatos, mivel az estély jótékony czélra rendezetik.

* 25 éves jubileum. E hó 13-án ritka szép ünnepélye volt a vaczi kir. orsz. fejeintézet tisztikarának. E napon ünnepelte meg B a l k a y István vaczi fegyház igazgató államszolgálatának 25 éves jubileumát. Tudvalevő dolog, hogy Balkay István igazgató a bürtönügy egyik legkimagaslóbb alakja és épp ezért a tisztikar kettős örömmel látott az ünnepélyhez, mely fényesen sikerült. D. e. 11 órakor a tisztikar és a fegyházi vendégek jelenlétében Török Samu fegyházi ellenőr szivből fakadó, leikes beszéd kíséretében remek kiállítású emléklapot nyújtott át a tisztikar nevében a jubilánsnak, kit ez őszinte elismerős könnyekre fakasztott. D. u. 3 ó. kor a Curia szálloda nagytermében diszebed volt a tiszteletére, melyen a tisztikaron kívül résztvettek: László Zsigmond dr. igazságügyi min. tanácsos, Gajary Géza orsz. képviselő, Bellagh Imre megyei főjegyző, dr. Zádor J. városi polgármester, dr. Freysinger Lajos kir. közjegyző, Hel Ferencz kir. jbiró, Ivánka P. l. járási főszolgabíró, Szabó József a bpesti, Uray László a n.-enyedi fegyház igazgatója, Hinágl János nagyszombati kir. közjegyző, a vaczi többi államhivatalok főnökei, az összes

letartóztatási intézetek küldöttei, barátai és rokonai. A jubilans 40 üdvözlő táviratot kapott, közülük az igazságügyminiszterét, ki szívesen szavakban üdvözölte a jubilans-t.

* **Összerogyott az éhségtől.** Brüll Izidor napszamos ma reggel a piac utcán hirtelen rosszul lett és összerogyott. Beszállították a kórházba, hol megvizsgálták és az orvosi vizsgálat szerint hirtelen rosszul letének oka az éhség volt.

* **Ismét politikai affér.** A képviselőháznak zajos ülései újabb politikai affér támadt. Ezuttal Endrey Gyula és Nopcsa Elek báró képviselők közt támadt controversió, a melynek fegyveres elintézése vált elkerülhetlenné. A múlt kedden történt ugyanis, hogy a napirend vita során a Dezsöffy ügyre szólva, így kezdte beszédét Endrey Gyula:

— A nemrég megszűnt intendánsnak ez volt a mottója: Jöjjön a lakásomra! Ugyanez volt a mottója a választások idején b. Banffynak is. De míg az intendáns megbukott a mottója miatt, Banffynek ez a választáson többséget szerzett.

Nopcsa Elek sértődnek találta magára nevezte Endrey beszédének idézett passzusát és provokálta Endreyt, aki szintén megnevezte ségégeit.

A tárgyalások több napon át folytak, míg végre megállapodtak abban, hogy a lovagias ügyet fegyveresen intézik el.

A párbajt az ellenfelek tegnap délután 5 órakor vívták. Endrey segédei Fáy István és Hentaller Lajos orsz. képviselők, Nopcsa Marsall őrnagy és Tallani vezádos voltak.

Mindjárt az első összecsapásnál Nopcsa lapos vágást kapott a hasára, míg Endrey jobb kezének a kisujja sérült meg jelentéktelenül. Az ellenfelek csak nyak és csukló bandagot használtak.

A felek a párbaj után segédek kíséretében nyomban eltávoztak.

* **Merénylet az olasz királyipár ellen.** Monzából jövet az olasz királyi pár tegnapelőtt visszaérkezett Rómába. A királyi pár egy udvari zárt fogatbannhajtatót a városba és amint a kocsit a Via Nazionaleban végigrohogott, szembejött az udvari fogattal egy bluzos ember, aki talyigát tolt maga előtt. A rendőrök hiába figyelmeztették az illetőt, hogy közeledik az udvari fogat, ő nem akart kitérni. A bevonulást néző tömeget óriási izgatottság fogta el ezen ember láttára, mire végre a rendőrség letartóztatta az illetőt egyenest a talyigájával az utvonalba tuszkolta. Ekkor azonban az olasz királyi pár fogatúak meg kellett állnia Csak mikor eltávolították az illetőt egyént, folytathatta útját az udvari fogat.

Kapcsolatosan ezzel az incidenssel kalandos hírek szállingóztak, amelyek a tervezett merényletre vonatkoznak, a rendőrség azonban tagadja, hogy ez az incidens anarkista merénylettel volna összefüggésbe hozható.

* **Petroleum forrás Romániában.** Mint Kampinából jelentik, egyik nafta telepen vegzett furás alkalmával rendkívül gazdag petroleum forrásra akadnak. Az olaj nagy erővel tör ki a föld mélyéből és a felszínen még jó magasra szököl. Két nap óta működik a szökő forrás és ritka nagy kincset ígérőnek mutatkozik.

* **Kéjutas az Ördög-szigetre.** A chicagói Opera igazgatója élelmes ember lehet. Erre mutat legalább az az ajánlata, melyet a francia köztársaságnak tett, egy nappal azután, hogy a semmitőszék elhatározta a Dreyfus pör revízióját. Blassure igazgató huszonötezer dollár évi bért ajánlott fel a francia kormányra arra az esetre: ha az Ördög-sziget rendelkezésére adják, miután onnan Dreyfust elhozták. Szabályszerű tervet mellékel az ajánlatához, melyben bemutatja, miképen szándékozik a pusztaszigetet kiránduló helyül átalakítani. Dreyfus börtönét, valamint az örök kaszárnyáját természetesen érintetlenül hagyná. Hiszén azok képeznék a

legvonzóbb látványosságokat a szigeten, melyen Blassure elegáns szállodát akar felelpetetni. Sot hajlandó, mint ajánlatában mondja, az évi bérösszeget harmincezer dollárra is is felemelni, ha a kormány Dreyfus öreinek megzngedi, hogy a szigeten maradjanak és a vendégeket hajdani foglyukról tájékoztassák. A vállalkozó szellemű igazgató hetenként 1 hajót akar elindítani az Ördög-szigetre. A jegyárát már megállapította. Személyenként 125 dollárra szabta az árat. Az utoda és vissza a hajón 24—24 óráig tartana. A 125 dollárért azonban az utas még 10 napi ellátásban részesülne az Ördög-sziget szállójában. A legérdekesebb ebben az igazán amerikaias ízű vállalkozásban, hogy a direktornál már előre lefoglaltak az első hajók összes jegyeit.

* **Ápolónői tanulók felvétele.** A magyar vörös-kereszt egyesület hivatásos betegápolónők kiképzésére céljából jövő évi január hó 1-én az Erzsébet-kórházban új 6 havi tanfolyamot nyit. Az üresedésben levő 12 helyre minden kifogástalan erkölcsű nő 20—40 életév között, aki e nemis, de nehéz feladatra jobb meggyőződésből szánja reá magát és úgy testileg, erre teljesen alkalmas. — A folyamodványok, vagy a vidéki választmányok és fiókegyletek útján, vagy közvetlenül az egyleti igazgatóságához (IV., Kecskeméti-utca 5. szám.) legkésőbb f. 1898. évi deczember hó 15-éig a következő okmányokkal felszerelve terjesztendőek be: a) keresztlevel, illetőleg anyakönyvi kivonat, b) ha kiskorú, — vagy férjezett, beleegyezése a férjnek, szülőnek, vagy gyámnak, c) erkölcsi bizonyítvány, d) hiteles bizonyítvány arról, hogy magyarul beszélni, írni és olvasni tud és kellő felfogási képességgel bír, e) hatósági bizonyítvány a folyamodó családi viszonyairól és foglalkozásáról, f) egészségi és hímoltási bizonyítvány. A kzelebbi feltételek az igazgatóságnál tudhatók meg.

* **Állat az emberben.** Borzalmas gyilkosságról írnak a bécsi lapok. Schwarzenbach községben egy irtóztatóan összevagdalt női holttestet találtak. A szerencsétlen Widder Genoveva fárészgipari szolga felesége — 32 éves 3 gyermek anyja volt. A vizsgálat megállapította, hogy a meggyilkolt kéjgyilkosságnak esett áldozatul. A tettes megkerült Strasser A. szolga személyében. A rovott multu elvetemedett gyilkos, eleintén tagadta borzadalmas cselekedetét, de később a bizonyítékok sulya alatt, törsdelmes vallomást tett.

* **Bismark végleges eltemetése.** Egy hamburgi lap megerősíti azt a hírt, hogy Bismark herceget ideiglenes sírhelyéről csak 1899 apri is havában fogják eltemetni.

* **Talált óra.** Vasárnap ejszaka a Verbőczy-utca 12-ik sz. ház kapujában egy ezüst órát tokkal együtt találtak, Talajdonosa kellő igazolás után a IV. her. rendőrkapitányságnál átveheti.

x **Dr. Sichermann Ado'f** fogorvos lakását Kossuth utca 9. sz. a. Kardos-ház földszintjére helyezte át,

Színház.

Éjjel az erdőn Beniczky Bajza Lenkenek Rakosi által dramatizált elbeszélése volt a tegnap esti programja, melyet kis közönség nézett végig. Az előadás és rendezés igen jó volt. A beteg Kaposi Józsa szerepébe Kállay Lujza ugrott be s derekasan megfelelt játék és ének dolgában egyaránt. Hanem az ellenfelemeljük szavunkat, mert a közönség képviselőiben jogunk van

ezt tenni, hogy egyes tagokat: Kállayt, Szatmárit végleg kifarassztja az igazgatóság, más kiváló tagokat éppen nem, vagy egészen jelentéktelen szerepekben léptet fel. Debreczen városa és bérő közönsége mintegy 33,000 frt szubvenzióval és bérlettel készpénzben gyámoltja Komjáthy igazgatót. Megkövetelheti, hogy műsorát és szereplőit ne tegye szerződötté si politikája eszközevé. Sapiens sat!

Színházi bizottsági ülés. Debreczen városi színházbizottsága tegnap d. n. Komlóssy Arthur főjegyző elnöklété alatt ülést tartott, amelyen Komjáthy kervenye felett határozta, Komjáthy ugyanis engedélyt kért arra, hogy a jubileumi előadások alkalmával a jegyek arát száz perccenttel emelhesse. A bizottság különös tekintettel a fennforgó indokokra az engedély megadását javasolta a tanácsnak.

Alborák vizitel.

Iszonyu köd volt.

Az egész Anglia levándorolt Debreczenbe. Semmire latszott ki a nagy szürkéségből, csak sejteni lehetett, hogy itt is ott is jár valaki.

Elkeseredve ültünk a szerkesztőségben és bánatunkban tintát ittunk.

Egyszer csak óriási sengetés hallatszik, dörömbölnek az ajtón és belép egy alak, lt allunk meg

!! Al !!

!! bo !!

!! rák !!

!! volt !!

Evvel hosszúságát akarjuk kifejezni. Neve kimondására pedig egy teljes perczre van szükség

! Al-bo-rák vizi-telt !

— Bravó, kiáltottam, hát ön az, vagyis nem is ön az, mert mifele gunyát hord!

Egy táblát vett elő, melyre ez volt felírva:

HALLGASSON!

En hallgattam és ő beszélt.

Ez az én kizárólagos alálmányom. Lásd, sa olyan nagy a köd, hogy másképp mindenkivel összeütköznek ..

— És kisiklana.

— Igen, hogy villamoscsengőt erősítetttem mellemre és hátamra, mely minden mozdulatomra cseng.

— Jól van, ezzerint ön a mozgó elnök, Szilágyi megörülne láttára,

— Én azonban nem az övére, mivel tartozom neki!

Szenzációs !!

— Hát az a lámpa mire való a kezében?

— Ez kérem csak a nagyszerű. Soha ilyet! Evvel osziatom el a köd homályát és ..

— És a mit most mondjuk szenzációs!

Elővette a lámpát és felnyitotta.

— Ide a láng fölé árpalét tesztek, mely felmelegedve és lepárolva kitűnő sert szolgálat.

— Mit csinál a serrel?

— Nevetséges, hát egy csövön át szögogatom.

— Vigyázzon még berug!

— Az velem nem szokott megtörténni

Miért vízi-tel Alborák?

— De hogy jutott ön arra az e-zmére, hogy idejőjön.

— Kötő eszme villant meg agyamban:

— Hallja maga, először is magyarázza meg, hogyan mer ön Alborák létere vizíteni.

El-ápadt.

— Ön vizítettél. Csakugyan. Megyek már, látom milyen bakot lőttem.

Az ajtóból azonban visszafordult. . .

Hatóságilag enged. végeladás.

!! Serföző lámpa !!

!! ÓRIÁSI LEFÖZETÉS !!

— Ön nem vizittelek, csak hogy kártyáztam és a vizített kasszámat kiürítette, idejöttem, hogy a vízi újra telt legyen.

— Abczug, mondjon le.

— Nem, de itt hagyom lámpásomat zálogba, adjon egy koronát.

— Elfogadom, de mondjon le a seríváról.

— Igérem. Ezzel átvette a koronát és eltávozott, — hátrahagyva a patent serföző lámpát.

— Ön kiakarva próbálni, szájamba vettem a csövet és meggyújtottam a lángot, de perczen olaj és korom ömlött a szamba és azt összeégette.

Megesalt a nyomorult. . .

Azóta a szerkesztőségi látogatókat kiadom meg vele és ha a jövőben dult arczu embereket látnak végigrohanni az utcán, az biztosan tőlünk jött, mert mi

VENDEGEKET SZIVESEN LÁTUNK.

(sári.)

Különfélék.

Idomított pillangók. Ez a legújabb rekord Párisban, amelyet két ottani hölgy ért. Egy nemrég Ázsiában járt ismerősük utazása emlékéül egész sere, különféle fajtájú pillangót hozott magával. Mindegyik hölgy 50 darabot kapott. És roppant érdekes látni, mily gyöngédnek lettek a könnyed szárnyasok. Úrnőjük belépésekor mintha köszöntének és rátelepszenek a hölgyek fejére vállára és ujjuk hegyére. Ugy idomították, ha ugyan szabad ezt a kifejezést használni, hogy mézzel ujjuk hegyére csalogatták őket. A pillangók hasznavehetőnek bizonyultak, a házban előforduló művészi munkák végzésénél, amennyiben a hölgyeknek kezimunkáik modelljeül szolgáltak néha egyenként, néha csoportosan. Érdekes, hogy a pillangók kiváló zeneérzéklet tanúsítanak.

Orvosság szerelmi bánat ellen.

— Azt hiszem, boldogtalan szerelmesre legjobb orvosság az utazás.

— Ön is úgy vélem — felel a cinikus — de persze, ha az ember az illető hölgyikével utazik.

Asszony: Gondold meg, hogy felebarátaid érdekeben meg sohasem hoztál igazi aldozatot.
Férj: Dehogyan is nem hoztam. Nőül vettelek.

A jó zenész.

Egy zeneegyesület titkáranál cseppetnek.

— Itt lakik Nyulás ur?

— Nem kérem, egy oktávával feljebb, . . . azaz nyolcz fokkal feljebb tessék fáradni.

Dumas Sándor foglalkozása. Egy társaságban, ahol Dumas Sándor is jelen volt, a

házi asszony a többi vendég nevében a költőhöz fordult azzal a kérelemmel, hogy szellemes anekdotákkal és elcsekkkel mulattassa őket. «Oh kérem tegye meg, kérte a hölgy, miután Dumas az első kerésre rá s m hederített, mondjon valami elmés dolgot, hiszen az a foglalkozása.» Ha így gondolja, válaszolt a regényíró, akkor hajlandó vagyok megtenni kívánságát, föltéve, ha a vendégek közül közül mások is bemutatják itt foglalkozásukat. Kérem uram, folytatta egy tűzértiszthez fordulva, mihelyt ön elszűt egy ágyut, nyomban rám kerül a sor.

Herczeg a szinpadon. Nem cupán hidalgók lépnek a szinpadra, hanem angol herczegek is. A manchesteri herczeg nem elégedett meg azokkal a jelentékeny sikerekkel, a miket mint kiváló műkedvelő szerzett az angol arisztokrácia szalonjaiban, hanem elhatározta, hogy komolyan és végleg a szinészetnek szenteli életét. Kijelentette azonban a herczeg, hogy a mikor a világot jelentő deszkákra lép, megtartja pári méltóságát, s valahányszor szükségét érzi, meg fog jenni az angol urak házában, a világ leközonzervatívabb és legarisztokratikusabb területének ülésein. Az angol arisztokrácia kínos felháborodással értesült a herczegnek erről a furcsa elhatározásáról, de eddig nem sikerült megmástitani. Hir szerint már meg is állapodott az egyik amerikai impreszárióval, aki Manchester herczegét a legelőkelőbb new-yorki szinpadon akarja felléptetni.

KÖZGAZDASÁG.**Jó tanácsok a dohánytermelőknek.**

Hogy hazai dohánytermelésünk az utolsó évtizedben nagy haladást mutat, az elvitathatlan dolog ugyan, de az is tény, hogy még mindig nem producálunk olyan anyagot, mely a világversenben megállná a maga helyét. S ha keressük nemzetgazdasági szempontból mindenestre hátrányos jelenségnek okát, megtaláljuk azt a termelőket ama indolenciájában, melylyel nemcsak a dohány, hanem egyéb művelési növények termelési rendszerénél is találkozunk.

Dohányanyagunk nagy részének silány minősége tényleg csakis ezen indolenciára vezethető vissza, mert ama tényezők, melyek a termelésnél közreműködnek, oly kedvező mértékben állanak rendelkezésünkre, hogy ahoz hasonlóra talán egy dohánytermelő világrészben sem akadunk.

Gondoskodott a természet jó talajról és a dohánytermelésnek megfelelő climáról, gondoskodtak illetékes körök arról, hogy a termelőknél jó fajták beszerzése, alkalmas munkaeszközökhöz való hozzájutása a termelés t-rén utbaigazításoknak nyújtása nehézséget ne okozzon, s ennek daczára mindig hallatszik a panasza, hogy a mi dohányunk rossz, s halljuk a tanácsot, hogy su ba kell azt dobni s helyette külföldi dohányfajtát termelni.

Pedig e tanács nem egészen helyes. Tény az, hogy egyes külföldi fajták minőségileg a miénket fölülmullják, de azért hazai dohányunk között is találunk olyant, amelyet helyesen termelve s okszerűen kezelve versenyképesse lehetnének. Fődolog az, hogy tisztában legyen a termelő azzal, hogy mit kívánnak a jó dohánytól s hogy e kívánalmak kielégítése — mielő uton-módon érhető el.

A mi a kívánalmakat illeti, jegyezze meg a termelő, hogy legyen a dohány jó égésű, vékony bordázatu, egyenletes színű, finom tapintatu, érett, penészmentes és ruganyos.

E kívánalmaknak eleget tehet a termelő akkor, ha figyelembe veszi a következő tanácsokat:

Válasszon ki a dohány részére jó erőben levő, tápdus, kedvező fizikai tulajdonságokkal bíró s kedvező fekvésben levő talajt; e talajon a vetésforgót úgy rendezze be, hogy a termelendő dohány vagy luczerna, vagy lóhere után jöjjön, mert a növények után a

talaj eggé tisztá, gyommentes s porhanyó. Ha rendelkezik a gazda ily talajjal, úgy képezze gondját az is, hogy az rendszeres megművelésben részesüljön s tegye kötelességévé a szántásnál alkalmazott cseléségnek, hogy a földet ne csak megkapargassa, hanem jó mélyen szántsa. E jó mély szántással veti meg alapját termésének, mert biztosítja ezzel a fejlődéshez szükséges nedvességet s azon tényezőknek összműködését, melyek dohányának minőségére kedvező befolyást foglalkoztatni. A mélyen művelt talajban termelt dohány erős gyökereket fejlesztvé, a táplálkozás is durább lesz s finom egyenletes színű tartalomdus leveleket nevel.

A talaj rendszeres megműveléséhez tartozik a műtrágyák alkalmazása is. E tekintetben csak annyit jegyzünk meg, hogy a kálidus trágyák a minőséget nagyon javítják, a dohány éghetőségét előmozdítják. A kén-savas kálinak feloldott állapotban való használata bámulatos eredményt idéz elő. Katasztrális hozdanként 120—140 kg. elegendő, akkor, ha e mennyiség körülbelül 10 hl. vízben feloldva az ültetés előtt készített fészkekbe lesz öntve.

Nem kevésbé befolyásolja a dohánytermelés sikerét fajtiszta jó magnak használata, melyre nézve tanácsos vagy a dohánytermelési kísérleti állomásnak (székhelye Debreczen), vagy a dohányjövődéki központi igazgatóságának szakvéleményét kikérni.

A dohány ültetésének mikéntje szintén szerepet játszik a termelés sikerében, úgy a mennyiséget, mint különöese a minőséget illetőleg. Az előbb említett egyenletesség jó részt az ültetés mikénti végrehajtásának következménye. A sűrű ültetés mindig jobb a ritkánál, mert ba nagyon ritkán ültetünk, akkor a dohány igen nagy leveleket hajt, ez pedig többnyire durvább, vastag erezetű s nem eléggé gyulékony. Sűrű ültetésnél jobb égésű, finomabb levelzetű, nem annyira szakadozó, vékony bordázatu s egyenletes anyagot nyerünk. Leghelyesebb a 60 cm. sor és 50 cm. növénytavolság.

A dohány törése csak akkor fogantossá válik, ha a levél teljesen érett. Már a törésnél legyünk tekintettel arra, hogy a levél a tövön való állására nézve, nem mind egyenértékű; a megfelelő elkülönítés tehát felette kívánatos. Törés után nem kell a dohányt felfűzni, hanem előbb füllesztessék, mert a füllesztés által segíthetjük elő a dohánynak épségben megmaradását s könnyebb szárítását. A nem füllesztett dohány könnyen penészedik azon nedvesség folytán, mely a levélből el nem párologhat. Csak ha eléggé van megfogyasztva a dohány, akkor kerüljön a szinre, s ilyen állapotban a szárító pajtába, de semmi esetre se a szabadba, mert éppen a szabadban való szárítás az, ami a dohány minőségét csorbítja.

Íme, ezek azon tanácsok, melyek figyelembe vétele mellett képesek leszünk a magyar dohányt is olyanná tenni, hogy bármely külföldivel is kibírja a versenyt.

CSARNOK.**A patkók.**

Irta: **Szikra.**

(Folyt. és vége.)

— Hát izé, — hangzott ismét a Mócsy hangja. — Ebből baj lesz. . . Minden leányos háztól egy napi járásnyira vagyok, már pedig megtartom az ígéretemet, ha mind a négy lovam belé sántul is!

— Miféle ígéretet?

— Hát nem tudod? Ejnye na, ezen kellett volna kezdeni! . . . Hát a vén Mócsy Péter azt mondta pünkösdkor, hogy ha nem hozok ebbe az esztendőbe feleséget a házhoz egy krajczart sem hagy rám. Mert tudod, büszke az öreg a familiára! és aprehendálja, hogy csak leányaim vannak. Azt feleltem hát a vén istentagadó Péternek, hogy jól van bátya! Repczeszéplés után megpatkóltam

miud a négy sárgát ujonatuj patkóval s fogadom becsületszavamra, hogy mielőtt az utolsó leesik a lovám lábáról, asszony lesz a nemsülyökvári Mócsy István portáján.

— Ühüm! Ertem már! — szól közbe Kőből nagy hahotázással. — Nacczerü: Sárretyéknél már csak két patkó volt a lovadon? . . . Mi?

— Az is lógott! — bólint rá Mócsy szomorúan. — Most aztán mi a gutát kezdjek? . . . Htt akkor jutnak eszembe Ugodyék . . . Gógós népek az igaz, aztán, minden nagyuri tempo daczara se sok lehet a láda fiába! . . . De hát ez volt a legközelebbi stáció . . . és ritteg: a Bella éppen a kapu előtt rugta le a patkóját . . . Hanom, nem bánom, Biz' Istók, ez a Lila a legszebb leány a varmegyében.

— Szép ám! Pedig soha sem lesz többet huszonnegy esztendő. Hej, komám! Öt év előtt kellett volna főkötő alá hozni . . . Na, de neked éppen így jó. Özv-gy vagy, mit is kezdenél, valami ugri-füles kisasszonnyal.

— Magam is így gondolom. De meg az ilyen pártában felejtett leányól mind jó asszony válik, mert hát halás az isten adta, hogy megszabadították! . . .

— Na megállj! — gondolta Lila, helyéről felugorva és nyilsebessen, de nesztelenül kiessett a szobából.

— Egér jár itt, mondom, vagy pocz! — suttogta Mócsy, fűrészszerűen nézve. — De aztán ő is követve barátja példáját és semmire sem gondolva, aludt gy jó izüt — ozsonnáig.

III.

Lila valahonnan az istállók tájáról került elő, ajkán hamiskás mosoly játszadozott és Ugodyné növekedő aggodalommal figyelte meg hogy milyen végtelen szeretetreméltósággal cseveg vendégeivel.

Mócsy azonban éppen e kedvesség folytán egész boldogan, kezdte a jövő terveit üz-nifüzni.

— Ist' ugyse, szemre való menyecske lesz belőle! — gondolta magában, — bizony nem is soká halogatom a dolgot, még ma megkérem . . . Meg én! és s üret után megtartjuk az esküvőt . . . De hogy kérjem meg? . . . ez a bökkenő . . . E: a sok öreg dáma is, mindég itt silbakol körülötünk . . . Mit csináljak? . . . Ejnye na persze! Tudom már!

S a szerencsés ötletől elragadtatva, Lilához fordult:

— Lila nassám, nem volna kedve egyet kocsikázni velem? — kérdezte bajuszát pödörgetve.

Lila egy pillanatig meglepetten nézett reá, aztán olyan csengő nevetésben tört ki, hogy mindnyájunkra rá ragasztotta széles jó kedvét:

— Hogyne, hogyne! De hiszen ez pompás egy gondolat! . . . Nekem . . . ma — gával kocsizni! Ez igazán remek; kitűnő! . . . Janos, menjen és rendelje meg, hogy a tekintete es ur kocsija előálljon . . .

Ő pedig felszalad a házba, hogy két perc múlva már ismét itt legyen, pipacsokkal diszített kerti kalapjában, keztüsen, óriási fehérszínű csipke napernyővel kezében; úgy néz ki, mint egy Wateau marquise, de persze, Mócsy Pistának ez a hasonlat nem igen jut eszébe.

Egész n csinos pár! — suttogják a nénik kétes őszinteséggel, mert bizony Mócsy Pista kis zömök, jól táplált alakja nem nagyon illik az Ugody Lila karcsú elegáns meg-

jelenéséhez, amde a tisztos dámák egy percre sem feledk, hogy Lila már huszonöt éves és így — nagyon is eladó, ezért még Ugodyné is ráhagyja, hogy; Igazán jól néznek ki együtt.

Kőből Gyuri, miután egy sokatmondó pillantást váltott barátjával, önfeláldozón azt füllentette, hogy ő nem vágyik ma kocsizni, rázta őtet az ő fakója elegat Fülesdtől Ugodyéig; ha megengedik, inkább csak itt marad a dámáknál s elüzi a szunyogokat a szivarjával:

— Ehun mennek ni! . . . A viszontlátásra . . . Jó mulatságot! . . . kiáltják összevissza egyszerre, a mint a könnyű kocsit elsurran mellettük, hogy a következő perczben már el is tűnjék az ugody nagy park tekervényes utain,

— Jól ül? — kérdi Mócsy Lilától, gyeplőt, ostort kezeibe véve:

— Pompásan! — felel Lila s ugylopvást szemléli Mócsyt. — Vajjon mikor veszi észre? — tanakodik magában, de Mócsy ezuttal, talán életében először, rá se néz lovaira mert most az az egy gondolat veszi igénybe minden figyelmét, hogy hogyan rukkoljon ki mondókájával,

— Mert ez a Lila, nem olyan, mint más! — tűnődik fészkelődve. — Isten tudja miér, de önkéntelenül megválogatom a szavaimat, ha vele kezdek beszélni. Csak ne volna olyan iszonyu művelt! Magis megpróbálok hiszen! . . .

— Lám nassám? — kérdi neki bátorodva — Tudja-e azt a nótát hogy se nem kicsiny se nem nagy?

— Hogyne tudnám. Az a maga kedvenc nótája? — és Lila menten dudolni is kezd.

— Tudja? — örvendezik Mócsy mintha aranyat lelt volna. No hát, higgye el, hogy sohasem illett még nóta valakire, mint az magácskára.

— Igazán? hogy-hogy? — kérdi Lila őszintén csodálkozva.

— Hallgassa csak, — sugja Mócsy diadalmasan?

Se nem kicsiny, se nem nagy
Éppen . . .

— Éppen? — kérdi Lila hangosan felnevetve.

— No hát igen: Éppen olyan, mint a volt feleségem — felel Mócsy gyöngyöző homlokát törülgetve. — Ért engem Lila nassám? Tudja mit akarok mondani?

De Lila felelet helyett a gyeplőkhöz kap. — Az istenért, Mócsy! — kiáltja aggódó arcczal. — Állítsa meg a kocsit, úgy látom az ostorhegyesnek kő szorult a patkójába . . .

— Bánom is én most . . . — kezdi Mócsy, de azért, csak ugy szokásból mégis lovaira néz és legott beléfagy a vallomas mert amint a napsugár végig siklik a négy sárga strimpflis lábán, tizenhat ujonatuj patkó csillog villog minden mozdulatnál.

— Megölöm! hörgi Mócsy kétségbeesve. Megölöm!

— Kt? — kérdi Lila kényelmesen hátradőlve a bakk támláján. — A kocsist? . . . Ne tegye kérem! Hiszen még most is ott alszik szegény, holt részegen az istálló sarkában,

— Lila nassám, ha tudná! — Legyen nyugodt, tudom. — Azt az

utolsó patkót pedig, a mi csodálatosképen a mi házunkig maradt a Bella lábán, elteszem örök emlékül. Patkó — szerencse; így mondják! Hat még tizenkét patkó! Isten vele, édes Mócsy! Isten vele!

Es Ugody Lila be sem várva, mig a kővé vált kőr megállítja a kocsit, egy ügyes ugrással lent termett a bakkról és hátra sem tekintve, futott vissza, az ugody nagyház irányába.

Ügynökök,

kik a népbiztosítással foglalkozni akarnak fix fizetéssel felvétetnek. Jelentkezhetni Halvan-utca 42. sz. a. délben 12—1 óráig.

Harzi kanári

kitűnő mély hanggal, morgással, csengetéssel stb. adok 10, 8, 6, 5 és 4 frtért darabonként, eleven megérkezés, biztosítás és jótállás mellett. Becserelés megengedve. 8 napi próbaidő. A helyes kezelésre irányuló utasítás hivatkozással ezen lapra ingyen mellékeltek. Kitüntetve 1898. januárban 6 ezüst éremmel.

J. R. BREZINA

nemes harzi kanárok nevelője Linz aD.

N. B. Árusítóknak! 800 drbot nagyobb csoportban eladok. Árusítói ár.

Képviselő egy nagyon megkapó Ujdonságnak,

tömögáru a látványos lapok szakmába vágó, minden városban kerestetik a Cic Internationale des Cartes postales illustrés, Wien, VIII/2. Lerchenfelderstrasse 66. Csakis papírüzletekben, tőzsdében stb. jól bevezetöt, pályázók nyujtsák be ajánlataikat referenciakkal együtt.

Király Miklós alkalmazás, tudakozó és közvetítő intézete. Az egész ország területére kiterjed. Melléklendő 50 kr. levéljegy. Németajku bonneék és eseléség, stb. állásokra. Resiczabánya, fő-utca 136. szám.

valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos kockázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín sárnyalában stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Magyar levelezés.

Henneberg G. selyemgyárak, Zürichben

(cs. és kir. udvari szállító).

Foulard-selyem 65 krtól

3 frt 35 krig méterenként legújabb mintázat s színekben

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT VÉGKIÁRULÁS.

Női divatáru és felöltő üzletemet

végképpen megszűntetem, e végett a még raktáramon levő újonnan érkezett nagymennyiségű

divatárukat, felöltőket és bundákat

a mai naptól kezdve minden elfogadható áron végképpen kiárusítom. Ajánlom ezen kedvező olcsó bevásárlási alkalmat a tisztelt közönség figyelmébe.

Hatóságilag engedélyezett végkiárulás!

Raktáron vannak:
fekete és színes ruhakelmék és selymek, flanel kazán és mosóvelecek. Karton, batist és atlasz szatinok, posztó, berliner és selyem kendők, ággy és asztalterítők, Szatin és atlasz paplanok, vászon és sifonárak, plüsch, bársony valamint **KÜLÖNBÖZŐ RUHADISZKÉK ÉS HOZZÁVALÓK**.
Női és gyermek felöltők, plüsch kabátok, szörme gallérok és bundák dus választékban feltűnő olcsó árban.

ROTT L. Debreczen, Főpiacz.

Törlesztéses jelzálog kölcsönöket

helybeli bármely utcában fekvő rendes bér vagy lakházakra legjutányosabban és legkedvezőbb feltételek mellett kaphatók

Fodor Jenő

bankbizományi irodája, Hunyadi és Barna utca sarok (Kornis-ház).

Ugyanott földbirtokokra is legelőnyösebb kölcsönök eszközöltenek.

Nem kell eldobni a viselt ruhákat

mert én azokat úgy ki tudom javítani és tisztítani igen olcsó áron, hogy azokat kimenőnek is lehet használni. Mindenemű átalakításokat is elvállalok **olcsó árban.**

Roznay Ignác,

Piacz-utca 66.

Haszonbérbeadási árverés.

Néhai Pfanschmiedt Kálmán debreczeni volt lakostól, a debreczeni ev. ref. collegium által örökölt, a Szepes-pusztán fekvő 40 hold 528 ööl területű, eddig Öry Mihály által haszonbérrel tanyaföld a collegiumi pénztári hivatalban f. évi november 22-ik napján d. e. 11 órakor megtartandó árverésen az 1899. évi december 31-től számított hat egymást követő évre haszonbérbe adatik. — Árverési kívánók kötelesek az árverés kezdetén 350 frt bánatpénzt beszolgáltatni.

Debreczen 1898. november 8.

Collegiumi ügyészi hivatal.

A Zala-Drill vetőgép diadala.

Örömmel hozom a n. é. közönség szíves tudomására, hogy Zala-Drill sorvetőgépünk a maros-torda vármegyei gazd. egyesület által a földművelési min. kir. miniszter támogatásával Maros-vásárhelyen rendezett általános gazdasági kiállításon az összes bemutatott vetőgépek közül az

első díjat

és talaj művelő és egyéb gazdasági gépeinkkel szintén

az első díjat

s mindegyik díjhoz

1—1 arany diszoklevelet

nyert el.

Az erkölcsi diadalon kívül az anyagi siker sem maradt el, a mennyiben Marosvásárhely és vidékének nagy gazdaközönsége számos megrendelésben részesítette gyárunkat.

Tisztelettel **Klein Jakab,**

a Weiser J. C. Nagy-kanizsai gépgyárának debreczeni üzletvezetője

Ő csász. és apost. kir. Felségének legfelső elhatározása folytán.

A birodalom inenső részének polgári jótékony czélokra szánt

XXXII. cs. kir. államsorsjáték.

Ezen — egyetlen egy Osztrák birodalomban törvényszerűleg engedélyezett — pénzsorsjáték 12.034 nyereményt tartalmaz készpénzben 401.800 korona végösszegeben.

a Főnyeremény

200.000 koronára rúg

A nyeremények kifizetéseért a cs. kir. lottójövedék kezkesedik.

A húzás visszavonhatatlanul 1898 évi decz. hó 15-én történik.

Egy sorsjegy ára 4 korona.

A sorsjegyek Bécsben a cs. kir. államsorsjátékok osztályánál I. ker. Riemer-utca 7-ik szám alatt, lottógyűjtődékekben, dohánytőzsdékben, adó, posta-, távirtda- és vasuti hivataloknál, váltóüzletekben stb. kaphatók. Játéktervek sorsjegyvevők részére ingyen adatkak ki.

A sorsjegyek portómentesen küldetnek át.

A cs. kir. lottójövedéki igazgatóság
államsorsjátéki osztályától.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.